

УЧИТЕЛКА.

Сичкитѣ Израйлтяни, чедо мое, заслужвахъ смъртъ; тѣ ся бѣхъ обѣщали да пазятъ Божия законъ, който осѣждаваше на смъртъ сичкытѣ тѣзи, които щехъ да обожаватъ идолытѣ. Богъ обаче бѣше много по-добръ, та не наказа повече отъ три хиляди челоувѣци. Извѣстно че той бѣше дозволилъ на синоветѣ на Леви да убивать само по-кривытѣ.

ВЪЛКАНА.

Израйлскытѣ чада мѣмрехъ още противъ Бога и думахъ: „Защо оставихме Египетъ, дѣто имавме толко хубавы рыбы за нищо, и дѣто ядохме толкова хубавы зеленила? Омързна ни вече да ядемъ само маннѣ.“ Мойсей ся толко много разсѣрди на този народъ за неблагоприятностьта му къмъ Бога, щото помоли Бога да го умори, та да не глѣда вече тѣхнытѣ лошевины. Богъ го утѣши, и прати на Израйлнытѣ много преперицы. Испървомъ тѣ быдохъ благодарни, и ядохъ отъ преперицытѣ съ охотѣ; но още месото имъ жвачѣхъ, и Богъ изтрови много отъ тѣхъ. Мойсей още отъ една причинѣ ся нажали: Ааронъ и сестра му Марія, му ся приемивахъ по причинѣ, защото жена му была Етіопченка: но Богъ зе Мойсеевъ странѣ. Сестра му стана прокажена (отъ раны, болестъ) и Мойсей залудо моли Бога за нея, тя остана прокаженна седмь дни. Слѣдователно Мойсей проводи съглѣдатели (шпіоне) въ странѣта, която бѣше обѣщаль Богъ на Авраама: тѣ донесохъ отъ тамъ единъ гроздъ гроздіе, който бѣше толко голѣмъ, щото трѣбваше двама да го носятъ. Помежду тѣзи съглѣдатели бѣхъ и Калевъ и Навинъ, които придумвахъ народа да отиде въ тази странѣ, която бѣше